

מכתבים

ככה, KAKA ?

אין לי כל אשליה בדבר הסיכויים הרי-אלים להנשמת הכתב הלטיני בעתיד ה-קרוב. אך הואיל ועוררתם בעייה זו ופתחתם בויכוח כנדרון, רוצה אף אני להביא את נימוקי בער Ivrit Fonetit:

... "עברית מדעית", שהוצעה עליידי דר' אבינור (העולם הזה 1283), יש לראות בה שיפור מה, כי צמצום מספר האותיות עד 38 מהווה הישג חשוב, אך מבחינת הי-עקביות אפשר לחלוק על שיטה זו, כי תוך קביעת כתב פונטי אפשר להסתפק ב-25 אותיות בלבד (22 לטיניות, 3 רוסיזם) בחוספת של שני סימנים. כלומר, אפשר להניע הן ליותר צמצום והן להקלה מכסי-מאלית.

כתוב פונטי זה מבוסס על שני עקרונות יסודיים:

(א) כל הגה — בין אות, בין תנועה — מסומן תמיד באותה אות, ורק באות אחת (פרט לדיפטונגים, ay, uy, oy). לפיכך, יש לכתוב *ayuy* במקום *ay, uy, oy* ו-*ay* במקום *ay, uy, oy*.

(ב) כל אות מסמלת תמיד אך ורק אותו הגה (לא *yofi* אלא *jofi*).

באופן זה, בהתאמה לשפה המדוברת, אין הבדל בכתב בין "טביעה", "תביעה", בין "קול", "לכל", "שריקה", "סריקה" וכו'. אך אפשר להבחין במבטא בין "אוישר", "עושר", בין "אח", "ל", "אור", ולהדגיש בספציפיות של היע' והח' לפי המבטא הספרדי (עקב סימון מתאים).

כתוב פונטי זה אמנם לקוי מבחינה מר-עית דיקריות. גם בהצעת דר' אבינור, האות "י" מסמלת הו' מ' (טוב) והו' ת' (עצום). לעומת זאת, יתרונו של הכתיב הפונטי המוצע — בפשטותו העיקבית, ודר-מני שזהו העיקר.

איג' א. גורן, תל-אביב

זה זמן רב שלא היה ויכוח כה שטותי, ספשי ואווילי גם יחד כויכוח על המרת הכתיב הנוכחי בכתב הלטיני. תפחתי על המערכת שנתפסה לרוח חולפת זו ומקדישה לה מקום רב, שעה שאפשר היה לנצל את השפה לתמונה אנושית ונאה יותר של רבקה מיכאלי, במקום זו האיומה למראה (העולם הזה 1290), או של סלכת היופי הפריסאית מקרוב, או לפרסם עוד כתבה מעניינת.

מה יעשו המעדרים ברעיון שטות זה באותיות ח' — ע' על מנת שיבטאו בי-צורה הנכונה, כפי שהן נשמעות מפי יוצאי ארצות-המזרח? לפי איזה סימן יבחינו בין כ' רפואה לרנושה? האמנם תיכתב "מוכי" חים בצורה המנוחית *mokhikhim* או הפלה "ככה" — *kaka*?

ואם להחליף את הכתב הנוכחי, האשורי, ללטיני — אז למה לא להחליפו בכתב העברי העתיק, הקדמון, שהלטינית היא אחד מנילגוליו המאוחרים?

משה חנוכה, ירושלים

קצת מזה וקצת מזה: תמונתה של רבקה מיכאלי בין מלכות יופי — ראה תמונה.

יופי וקופמות-שימורים

במשך חול המועד של פסח, קיימה החב' רה להגנת הטבע, בשיתוף עם אכסניית ה-נוער בעין-גדי, סמינר להכרת הסביבה. במשך שבוע הסמינר למדנו הרבה על עברה ההיסטורי והפרהיסטורי של עין-גדי וסבי-

מיכאלי בין המלכות

בתה, ועל העבודה הארכיאולוגית הנעשית במקום. הכרנו חלק גדול מהצימחיה ובעלי החיים האופייניים. ניצול הזמן היה מסבי-מאלי, הודות למסמכים שהשקיעו המדרי-כים, אנשי האכסנייה. כל המשתתפים היו מלאי התפעלות מן הסידורים המאלפים וה-מעניינים ומן ההדרכה הטובה. אבל פרט להערכה למדריכים, העושים את מלאכתם בהנאים קשים ביותר, הרי האכסנייה עצמה, הנאלצת לקיים את עצמה מבחינה כספית, נמצאת במצב קשה. ולמרות ערכה החינוכי הרב, אין היא מקבלת תמיכה ממשית. זהו מקום מבודד, שכביש הנישה אליו אינו כביש הצריפים, ששימשו קודם את משק עין-גדי, הם ישנים ואינם מתאימים בשום אופן לאקלים במקום. האכסנייה מקי-מת מיטבה, למרות שאין אפילו מקרר. המוויאון גם הוא בצורה, המשמש גם אולם להרצאות. וחלק גדול מן המוצגים שצריכים להיות מוצגים בו, אין להם כנראה מקום. ישנה תוכנית להעביר את האכסנייה, כולל המוויאון, לניבעה צפונית יותר, לבנות מוויאון שתאים לסביבה ול-מוצגים. אבל תוכנית כזו דורשת סכום רב, ולעתעלה רק חלק ממנו ישנו. נוסף לתנאים האובייקטיביים, נוכחנו גם שלא כל המטיילים הרבים מתייחסים כראוי

הגלוח תענוג!

נסה 7 זהב
לעולם

לא תוחר עליו

Golden

תוכח שאין צורך לקנות סכיני גלוח
מוברחים ומזויפים מארצות ערב

"טופז" מקום מרגוע לתושבי תל-אביב

גורדון, הוא גם המנהל של קפה המהניק והחם באויר קריר וצונן משיב נפש. המרפסת המשקיפה על פני שדות מוריקים משרה הרגשה שהנך במרחק רב מהעיר התומה והסואנת. השקט שבטבע משפיע לטובה ימר-גיע מאד. המטבח המשובח שבמס-עדת "טופז" מהנה ומשביע והשרות אדיב ביותר.

נשאר לנו רק לברך את בעלי המקום: "עלו והצליחו".

מנהל קפה ומסעדה "טופז", מר

לא תמיד אפשר לנסוע להנפש בבית הבראה. מחמת העסקים ה-מעכבים או מסיבות משפחתיות שונות אין כל אפשרות לבצע חופשת קיץ. ואם כבר יוצאים, הרי לרוב רק לעשרה ימים או לשבוע-עיים. וכאשר חוזרים העירה שוב חם, ושוב מהניק ואין אויר לנשימה. תל-אביב התברכה בימים אלה במקום נופש משלה: קפה ומסעדה "טופז" שנפתח בימים אלה ממול לכניסה ליריד המזרח, מאפשר לכל

מעלון!

בהגולות מפעל הביס